

vikling og Værktøjsmaskinernes Udvikling i den bedrestillede Industri. Jeg mener, der er en Pligt for Staten til at træde hjælpende til her, naar man ved, under hvilke Kaar vor Handel og Industri arbejder. Man har ikke Lov til at tage sit Udgangspunkt fra de enkelte velsituerede, gode Forretninger i de enkelte Byer, man maa vide, at der inden for de mindre Erhverv saavel i Handel som i Haandværk findes mange, der føre en haard og besværlig Kamp for Tilværelsen. Vi danse ikke altid paa Roser der. Nu er det ikke min Mening, at de Forhøjelser, som jeg ønsker, skulle tages fra andre, jeg mener, at de Beløb, der bevilges til andre og særlig under Landbrugsministeriet, absolut ere vel anvendte, hvad jeg ogsaa altid har hævdet, saa vist som man jo maa erkende, at Landbruget er vort bærende Erhverv. Men i Forbindelse med det maa ogsaa Haandværk og Industri have den Støtte, som de med Rette kunne stille Krav om. Jeg vil haabe, at det kommende Finansudvalg saavel som den højtærede Indenrigsminister vil tage disse berettigede Krav under gunstig Overvejelse.

Jeg skal saa blot omtale endnu et Par Ting. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gjorde Krigsministeren til Genstand for et temmelig skarpt Angreb i Anledning af de sidste Manøvrer. Jeg mener, at der her i Salen skal komme en Udtalelse frem i modsat Retning, thi det er min Overbevisning, at der hverken fra den højtærede Ministers Side eller fra de andre ledendes Side er blevet gjort noget, der har været beregnet paa at gøre Manøvrerne mere pinefulde for Soldaterne end nødvendigt. Jeg har ogsaa talt med en Masse af de indkaldte Soldater og tror nok at turde sige, at Kritikken specielt var rettet mod Vejret, og det bør vi vel være enige om, at selv om vi fik et Ministerium af lutter Engle, hvad vi nu vel aldrig faa, vil man dog ingen Sinde kunne bestille Vejret forud. Men er der blevet gjort Fejl med Hensyn til Intendanturvæsenet o. s. v., turde det efter min Mening netop være et Bevis paa, at den af den højtærede Minister valgte Form for Manøvrerne er den rette. Man behøvede jo ikke at holde den Slags Øvelser, hvis der ingen Mangler var, som man vilde afbøde i Fremtiden. Jeg er desuden enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds i hans Ønske om, at Forsvarskommissionens Arbejde endes snarest muligt. Maaske ere vore Ønsker

baserede paa et lidt forskelligt Grundlag. Der var dog en af hans Ytringer, der glædede mig. Han, der dog vel staaar paa den Side, hvor man ønsker den største Besparelse, sagde nemlig, at man ventede ikke en Nedsættelse meget ud over 1 Million. Fra den Dag, jeg hørte denne Udtalelse, fik jeg større Tillid til en heldig Ordning af vort Forsvarsvæsen, thi naar de, der vel staa yderst i Retning af Besparelser, ikke forvente en større Nedgang end 1 Million, komme vi nok til Enighed om Tingene.

Det ærede Medlem talte ogsaa om Valgkredsspørgsmaalet. Jeg kan ikke forstaa, at det skulde være rigtigt at arbejde hen til at faa flere Valgkredse. Jeg mener, at et Land som vort er tilstrækkelig forsynet, naar man har 114. Der er derimod den Vej at gaa, at gøre Valgkredse større. Jeg skal ikke komme ind paa, om man saa skal ordne den med særlige Bykredse og Landkredse, idet jeg dog personlig tror, at det baade har sine lyse og sine mørke Sider. Naturligvis kan jeg ikke andet end ønske Byerne fyldigt repræsenterede, jeg tror, dette vilde blive en Fordel for Landet i sin Helhed, idet man, naar de forskellige Repræsentanter for By og Land kom i nøje Kontakt med hverandre, i højere Grad vilde lære at respektere de berettigede Krav fra de forskellige Sider og derved komme bort fra den Tro, som man mange Steder er tilbøjelig til at nære, at Land og By staa i skarp Modsætning til hinanden, hvad jeg mener ikke er rigtigt.

I denne Forbindelse skal jeg henvende mig til det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk), der i Gaar tillod sig at behandle Højre, synes jeg nok, lidt haardt, idet han sagde, at det var ikke et konservativt Parti, men et revolutionært Parti. Den Opfattelse har jeg nu ikke, jeg tror, at han i sin Iver i den i øvrigt overordentlig morsomme Tale har skudt lidt for højt. I det mindste føler jeg mig ikke truffen. Jeg tror, at vi i Højre have en ganske anden Opfattelse af, hvad vi skulle være, end den, at vi skulle være revolutionære. Jeg tror, at vi ingen Sinde ville være med til nogen Slags Ophidselse, hvad enten den finder Sted Mand og Mand imellem eller mellem By og Land. Jeg har den Opfattelse af, hvad der er vor Pligt, at vi ved en lidenskabsløs, fornuftig og saglig Behandling skulle søge at komme ind paa Reformen baade paa det økonomiske og sociale Omraade, og det saaledes, at det kan forstaaes, at vi ikke staa over for hinanden som to